

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA

Bfv.III.449/2010/5.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Budapesten, a 2010. év szeptember hó 21. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A károsítást eredményező környezetkárosítás büntette miatt dr.M.I. és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben a Bács-Kiskun Megyei Főügyészség által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálv a Kiskőrösi Városi Bíróság 8.B.237/2007/54. számú ítéletét megváltoztatja:

E.L. III.rendű és R.Cs. IV. rendű terhelteket a terhükre megállapított bűncselekmény miatt 150-150 (egyszázötven-egyszázötven) napi tétel pénzbüntetésre ítéli. Az egy napi tétel összegét a III. rendű terhelt esetében 200 (kettőszáz) forintban, a IV. rendű terhelt esetében 240 (kettőszáznegyven) forintban határozza meg. Az így kiszabott pénzbüntetés a III. rendű terhelnél 30.000 (harmincezer) forint; a IV. rendű terhelnél 36.000 (harminchatezer) forint, amelyet meg nem fizetés esetén napi tételenként egy-egy napi szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet hatályában fenntartja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Kiskőrösi Városi Bíróság a 2009. november 4. napján kelt és jogerőre emelkedett 8.B.237/2007/54. számú ítéletével E.L. III. rendű és R.Cs. IV. rendű terheltet a Btk. 280.§ (1) bekezdés b) pontjába ütköző, társtettesként elkövetett környezetkárosítás bűntette miatt a Btk. 280.§ (4) bekezdésére figyelemmel, a Btk. 72.§ (1) és (5) bekezdései alkalmazásával 2 évre próbára bocsátotta.

Az ítélet első fokon jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a következő.

A Cs.-i külterület 0232/27. helyrajzi számú erdő és gyepművelésű ingatlan a Bács-Kiskun Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Erdészeti Igazgatóságánál Cs.-i 231 D és 231 E erdőrészként került nyilvántartásba.

A Cs.-i külterület 0232/27. helyrajzi számú ingatlanon lévő erdőterületekre a szakhatóság az I. rendű terhelt megrendelése ellenére üzemtervi kivonatot és vágási engedélyt nem adott ki.

Az ingatlan tulajdonosai a lábon álló fákat 2005 októberében, kitermelésre 6.300.000 Ft-ért eladták a III. rendű és IV. rendű terhelteknek, akik a vételár kifizetése után 2005. október 17-én megkezdték a 231 E jelű erdőterületen a fa kitermelését, hatósági engedély nélkül. A területet gyakorlatilag teljesen tarra vágták, amikor az I. rendű terhelt értesítette őket, hogy a munkálatokat hagyják abba, mert nem rendelkeznek vágási engedéllyel.

Ezt követően a III. és a IV. rendű terhelt a területet tovább értékesítette az V. rendű terhelteknek.

A terheltek magatartása következtében a Cs.-i 0232/27. hrsz-ú ingatlanon lévő 231 E, illetve a 231 D egybefüggő erdőrészlet tarra vágása miatt síkvidéki erdőterületen 10 hektárnál nagyobb, egybefüggő felújítatlan vágás terület keletkezett. Ez az élővilág összetevőjét oly mértékben károsította, hogy az csak beavatkozással volt helyreállítható.

A terheltek az elsőfokú ítélet meghozataláig a károsodott környezetet részben újraterelítéssel, részben csereerdősítéssel helyreállították.

A Bács-Kiskun Megyei Főügyészség Bfel.B.1818/2010/1-I. szám alatt a Kiskőrösi Városi Bíróság jogerős ítélete ellen a III. rendű és IV. rendű terheltek terhére 2010. április 26-án, - a Be. 418.§ (1) bekezdésben írt törvényes határidőn belül - felülvizsgálati indítványt nyújtott be a Be. 416.§ (1) bekezdés b) pontjában írt okból, a Btk. 72.§ (1) bekezdésében foglalt intézkedés törvénysértő alkalmazása miatt. Ezért mindkét terhelt esetében a törvénynek megfelelő határozat meghozatalát indítványozta.

A Legfőbb Ügyészség a BF. 1379/2010. számú átiratával a megyei főügyészség felülvizsgálati indítványát fenntartotta, és mindkét terhelttel szemben pénzbüntetés kiszabását indítványozta.

A nyilvános ülésen a Legfőbb Ügyészség képviselője az indítványával egyezően nyilatkozott, míg a terheltek védője a pénzbüntetés kiszabásának indokoltságát nem vitatta.

A felülvizsgálati indítvány alapos.

E.L. és R.Cs. terhelteket a Kiskőrösi Városi Bíróság a Btk. 280.§ (1) bekezdés b) pontja szerint minősülő, társtettesként elkövetett környezetkárosítás büntetében mondta ki bűnösnek, és ezért őket 2 évre próbára bocsátotta.

A Btk. 72.§ (1) bekezdése szerint próbára bocsátás alkalmazására csak vétség, vagy 3 évi szabadságvesztésnél nem súlyosabban büntetendő bűntett esetében van lehetőség.

Jelen esetben azonban a Kiskőrösi Városi Bíróság öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekményben állapította meg a terheltek bűnösségét.

A Be. 259.§ (1) bekezdés szerinti rövidített ítéletben megjelölt jogszabályi hivatkozásból következően a próbára bocsátás alkalmazására azért került sor, mert fennállt a büntetés korlátlan enyhítésének lehetősége. A Btk. 280.§ (4) bekezdése értelmében ugyanis a büntetés korlátlanul enyhíthető abban az esetben, ha a terhelt a környezetkárosodást megszünteti, illetve a károsodott környezetet helyreállítja.

A Btk. 87.§ (4) bekezdése szerint ha a törvény korlátlan enyhítést enged, bármely büntetési nem legkisebb mértéke is kiszabható.

Ez a rendelkezés azonban kizárólag a törvényben meghatározott legenyhébb büntetés kiszabására ad lehetőséget. A próbára bocsátás viszont intézkedés, amelynek alkalmazását a büntetés korlátlan enyhítése önmagában nem, csak egyéb törvényi feltételek fennállása mellett alapozza meg (BH 2009/197.).

Az elsőfokú bíróság tehát a büntető anyagi jogszabályok megsértésével alkalmazta a Btk. 72.§ (1) bekezdését, ezért a Legfelsőbb Bíróság a Be. 427.§ (1) bekezdés b) pontja alapján a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatot megváltoztatta, és az ügyészi indítványnak helyt adva, a terheltekkel szemben a Btk. 51.§ (1) bekezdése szerinti pénzbüntetést szabott ki.

A pénzbüntetés napi tételeinek számát a Legfelsőbb Bíróság a terheltek által elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyát figyelembe véve, de a Btk. 280.§ (4) bekezdésének alkalmazásával állapította meg.

Az elsőfokú bíróság rövidített indokolással elkészített ítélete minkét terhelt esetében tartalmazza azokat a személyi, jövedelmi és vagyoni viszonyokat, amelyek az egynapi tétel összegének meghatározásához a Btk. 51.§ (1) bekezdése szerint feltétlenül szükségesek. Ennek megfelelően nem volt törvényi akadálya annak, hogy a Legfelsőbb Bíróság E.L. III. rendű és R.Cs. IV. rendű terhelteket személyenként 150-150 napi tétel pénzbüntetésre ítélje, és az egynapi tétel összegét a III. rendű terhelt esetében 200 forintban, míg a IV. rendű terhelt esetében 240 forintban határozza meg.

A kiszabott pénzbüntetést mindkét terhelt esetében a Btk. 52.§ (1) bekezdése szerint, meg nem fizetés esetén napi tételenként kell egy-egy napi szabadságvesztésre átváltoztatni.

Figyelemmel arra, hogy a városi bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, azokat a Legfelsőbb Bíróság a Be. 426.§-a alapján hatályában fenntartotta.

A fellebbezés és a felülvizsgálat kizártságára és az indítvány megismétlésének tilalmára vonatkozó figyelmeztetés a Be. 3.§-ának

(4) bekezdésén, illetve a 416.§ (4) bekezdésének b) pontján, továbbá a 418.§ (3) bekezdésén és a 421.§-ának (2) és (3) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2010. szeptember 21.

Dr. Demeter Ferencné s.k. a tanács elnöke, Dr. Varga Zoltán s.k. előadó bíró, Dr. Akác József s.k. bíró.

A kiadmány hitelével:

írnok
MV